

SOPRANI TÄHTPÄEV

Täna jõuab oma esimese juubelini RAT «Estonia» ooperisolist MAARJA HAAMER-RENTER.

Tema sopran on kõlanud nii meie teatri- kui ka kontserdilaevadel üle 25 aasta. Oma lavateed alustas ta «Vanemuises» pärast Tartu Muusikakooli lõpetamist (*cum laude*) 1961. Kuigi lauljatar plaanitses edasiõppimist, konservatooriumi teda ei võetud — takistuseks loeti isa vaimulikuseisust. Aasta pärast sai õpingute jätkamine siiski võimalikuks ja juba esimese kursuse üliõpilasena laulis ta «Estonias» esimese rolli — Micaëla Bizet' «Carmenis», mille peagi järgnesid Tosca, Tatjana jt. 1965. aastast on Maarja Haamer «Estonia» solist. Esimesest Micaëlast (esimesest sellepärast, et 20 aastat hiljem tuli sama roll uuesti) lahutab meid 25. aastat. Siirus ja emotsionaalsus iseloomustavad ehk kõige täpsemini esimest rollikäsitlemist, on kandunud aga ka kõikidesse järgnenud osadesse. Seda partiid on Maarja Haamer esitanud kokku 75 korda.

Teatrisõpradel on kindlasti meeles Maarja Haameri Barbara von Tisenhusen E. Tubina samanimelises ooperis, marssaliproua Maria R. Straussi «Salomes» või nimiosa Verdi «Luisa Milleris». Nende rollide eest pälvis lauljatar Eesti Teatriühingu preemia.

Kokku kuulub Maarja Haameri kontosse 35 mitmesugust osa,

nende seas ka eluröömus Mařenka Smetana «Müüdnud mõrsjas», koloriitne Liis Normeti «Pirnipuus», suurimate valudega kõigist rollidest sündinud Elizabeth (puudusid veel Verdi laulmise kogemused) «Don Carloses», mitmed operetiosad jpt.

Laupäevasel etendusel laulab Maarja Haamer Tatjanat «Jevgeni Oneginis». Seda partiid on ta samuti esitanud kahes erinevas lavastuses — 1966. ja 1986. aastal, see kuulub Barbara ja Maria kõrval lemmikrollide hulka. Juubilar meenutab, et esimest korda algaja solistina Tatjana osa ette valmistades olnud ta ahastuses, miks lavastaja teda ei õpeta rolli olemust mõistma. Hiljem oli kuulnud kolleegi käest, et just värskus ja loomulikkus — jooned, mida lavastaja osatäitjatel nõudis ja mis Maarja Haamerile on igiomased — võlusidki, ja lavastaja oli ütelnud, et «ärge, jumala pärast, teda keegi õpetama hakake, rikute kõik ära». Nüüd, juba kogemustega solistina mõistab ta seda täiesti, sest Tatjana on talle väga omane lavakuju ja tundub, nagu mängiks ta laval iseennast.

Teatripere nimel õnnitledes
PILLE PALM

Maarja Haamer Micaëla-
na «Carmenis». Ivo Kuusk
— don Jose.

Henno Saare foto

17. SEPT.
1988

2. Ohtu-
leht